

Sygn. akt VI Gz 207/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

SSO Renata Bober (spr.)

SSO Anna – Walus

Protokolant: asystent sędziego Karolina Sitek-Pelc

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o. o. w W.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego

w P. V Wydziału Gospodarczego z dnia 21 kwietnia 2015r., sygn. akt V GC 122/15;

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego w W. XV Wydziałowi Gospodarczemu, pozostawiając temu sądowi orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowienie Sąd Rejonowy w Przemyślu oddalił wniosek pozwanego o ograniczenie zabezpieczenia wydanego nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że powód prawidłowo w piśmie wniesionym do komornika podał sposoby zabezpieczenia, nie miał bowiem takiego obowiązku we wniesionym nakazie zapłaty. Wyjaśnił, że nakaz zapłaty, jako tytuł zabezpieczenia dochodzonego w postępowaniu nakazowym roszczenia staje się wykonalny z momentem jego wydania. Sąd dokonując oceny wniosku pozwanego o ograniczenie zabezpieczenia wskazał, że pozwany poza ogólnymi stwierdzeniami dotyczącymi paraliżu jego działalności gospodarczej

i kwestionowania konieczności wyznaczenia rozprawy zgodnie z art. 742 § 2 kpc do rozpoznania wniesionego wniosku o ograniczenie zabezpieczenia nie wskazał żadnych podstaw do ograniczenia tegoż zabezpieczenia w oparciu o wydany nakaz zapłaty. Nie przedłożył żadnych umów z kontrahentami, z których wynikałaby konieczność zapłaty kar umownych, nie złożył żadnej sumy na rachunek depozytowy. Sąd powołując się na pismo komornika prowadzącego postępowanie zabezpieczające w sprawie(...)z dnia 20 kwietnia 2015r. podkreślił, że w toku tegoż postępowania zabezpieczona została jedynie kwota 12.000,43 zł i wpłacona do depozytu sądowego. Urząd Skarbowy właściwy dla

pozwanego wskazał, że pozwany nie posiada żadnych wierzytelności z tytułu nadpłaty podatku VAT za 2014r., a w pozostałym zakresie postępowanie zabezpieczające okazało się bezskuteczne.

Zdaniem Sądu wniosek o ograniczenie zabezpieczenia podlegał oddaleniu albowiem pozwany nie wykazał, że zabezpieczenie to spowoduje paraliż jego działalności gospodarczej lub utratę jego płynności finansowej i spowoduje po jego stronie szkodę skoro pozwany nie posiada aktywnych kont lub na tych kontach nie było żadnych środków, z wyjątkiem w/w kwoty.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem pozwanego. Pozwany w zażaleniu tym podniósł, że w postępowaniu zabezpieczającym komornik zajął wszystkie konta bankowe pozwanego, wierzytelność z tytułu nadpłaty podatku VAT za 2014r. oraz wierzytelności z powstałej z (...) B. M.. Pozwany naprowadzał, że w zarzutach od nakazu zapłaty wskazał wierzytelności wobec powoda, których komornik nie zajął, a których zajęcie wystarczyłoby na zabezpieczenie roszczenia powoda.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 492 § 1 kpc nakaz zapłaty z chwilą wydania stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności. Kwota zasądzona nakazem wraz z wymagalnymi odsetkami stanowi sumę, której złożenie przez dłużnika na rachunek depozytowy Ministra Finansów w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, zwany dalej "rachunkiem depozytowym Ministra Finansów", wystarczy do zabezpieczenia. Jeżeli nakaz zobowiązuje do wydania rzeczy zamiennych, do zabezpieczenia wystarczy złożenie sumy równej wartości przedmiotu sporu.

Powód wnosząc o dokonanie zabezpieczenia jest obowiązany wskazać sposób zabezpieczenia. Sąd na wniosek pozwanego może ograniczyć zabezpieczenie według swego uznania. Przepis art. 742 kpc oraz przepisy o ograniczeniu zabezpieczenia przeciwko Skarbowi Państwa stosuje się odpowiednio (§ 2).

Odpowiednie stosowanie tego przepisu w postępowaniu nakazowym, do którego odsyła art. 492 § 2 zd. 3, oznacza możliwość uchylenia w ogóle prawa powoda do zabezpieczenia roszczenia stwierdzonego nieprawomocnym nakazem zapłaty (np. wykazując, że świadczenie zostało spełnione). Pozwany uprawniony jest również do uzyskania zmiany sposobu zabezpieczenia wybranego przez uprawnionego na inny - względniejszy. Z uwagi na fakt, że powód może korzystać z nakazu zapłaty jako tytułu zabezpieczającego w dowolny (dopuszczalny prawem) sposób, tj. korzystać z wielu sposobów zabezpieczenia, w art. 492 § 2 zd. 2 przyznane zostało pozwanemu prawo żądania ograniczenia zabezpieczenia. Polega ono na możliwości ograniczenia nie tylko sposobów zabezpieczenia, lecz także jego rozmiaru, jak również określenia okresu, w którym nakaz jako tytuł zabezpieczenia nie będzie wykonywany.

Stosownie do treści art. 742 § 1 kpc obowiązany może w każdym czasie żądać uchylenia lub zmiany prawomocnego postanowienia, którym udzielono zabezpieczenia, gdy odpadnie lub zmieni się przyczyna zabezpieczenia.

Z odpadnięciem podstawy zabezpieczenia mamy do czynienia przede wszystkim w razie odpadnięcia interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Odpadnięcie lub zmiana przyczyn zabezpieczenia występuje także wtedy, gdy roszczenie objęte zabezpieczeniem w całości lub w części zostało zaspokojone, przestało być wiarygodne albo ustała obawa, że brak zabezpieczenia może pozbawić uprawnionego zaspokojenia (komentarz do art. 742 kpc pod red. Tadeusza Erecińskiego, Warszawa 2009, tom 3, str. 516).

Z powyższego wynika, iż każdy wniosek o ograniczenie zabezpieczenia, także zabezpieczenia w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wymaga od Sądu dokonania oceny przez pryzmat zarówno przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia jak i interesu prawnego.

W rozpoznawanej sprawie Sąd dokonując analizy wniosku o ograniczenie zabezpieczenia dokonał tej oceny jedynie przez pryzmat interesu prawnego oceniając wyłącznie kondycję finansową pozwanego. Wskazał wprost, iż pozwany nie wykazał, iż zabezpieczenie spowoduje paraliż prowadzonej działalności gospodarczej lub utratę przez niego

płynności finansowej Sąd rozpoznając przedmiotowy wniosek nie dokonał natomiast jego oceny poprzez zarzuty merytoryczne podniesione przez pozwanego w zarzutach od nakazu zapłaty, a tym samym czy zarzuty te podważyły wiarygodność dochodzonego pozwem roszczenia.

Dlatego też Sąd uznał, że zaskarżone postanowienie winno ulec uchyleniu. Sąd przy ponownym rozpoznaniu wniosku pozwanego o ograniczenie zabezpieczenia dokona oceny jego zasadności przez pryzmat obydwu w/w przesłanek.

W związku z tym, że prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 21 kwietnia 2015r. sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego w W. XV Wydziału Gospodarczego tutęjszy Sąd uchylając zaskarżone postanowienie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi właściwemu miejscowo, mając na względzie treść art. 200 § 3 kpc.

Zważywszy na powyższe okoliczności Sąd, na mocy art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oraz art. 108 § 2 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.